

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت مفهوم خودتنظیمی در دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رقیه نیک پی - فرهنگی آموزش و پرورش

صفورا فرومند - فرهنگی آموزش و پرورش

مریم عیدی زاده - فرهنگی آموزش و پرورش

فرزانه وحیدی - فرهنگی آموزش و پرورش

سحر فیروزه - فرهنگی آموزش و پرورش

منا شاکریان - فرهنگی آموزش و پرورش

خلاصه مقاله:

مفهوم یادگیری خودتنظیمی را مجموعه ای از راهبردهای یادگیری تعریف می کند که یادگیرنده می تواند برای مواجهه با نیازهای یک تکلیف به صورت موثر و انعطاف پذیر به کار برد. کرونو دو فرایند اکتساب و تبدیل و پنج راهبرد چاره جویی، نظارت، انتخاب، پیوند دادن و برنامه ریزی را برای توصیف درگیری شناختی مشخص کرد. فرایند اکتساب، چاره جویی و نظارت را شامل می شود و فرایند تبدیل، راهبردهای انتخاب کردن، پیوند دادن و برنامه ریزی را شامل می شود. کرونو یادگیری خودتنظیمی را پیشرفته ترین شکل یادگیری شناختی دانسته است. دیگر شکل های کاربرد فرایندها عبارتند از: تکلیف محور (اکتساب پایین، تبدیل بالا)، مدیریت منابع (اکتساب بالا، تبدیل پایین) و یادگیری تعریف کننده (اکتساب پایین، تبدیل بالا) مدل کرونو یک ارتباط فراشناختی میان دو فرایند تصور کرد. فرایند اکتساب به صورت فراشناختی، فرایند تبدیل را در جریان پردازش اطلاعات کنترل می کند.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: خودتنظیمی، نظریات، ابعاد، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942932>

